

[Handelsministeren.]

der kommer. Jeg vil gerne i den ånd, som jeg finder vi bør lade hvile over debatten, undlade de mere polemiske bemærkninger. Jeg vil anlægge et tværpolitisk synspunkt; jeg vil stort set undlade at henvende mig til de enkelte bidragydere til denne interessante debat og i stedet forsøge at trække frem nogle punkter i debatten, som fortjener kommentarer fra min side.

Jeg vil for det første nævne dette med den optimistiske tone, som man siger embedsmandsrapporten har. Dertil vil jeg sige for det første, at embedsmændene alene er ansvarlige for denne rapport. Embedsmændene har ikke skrevet rapporten med ført hånd; de er ganske uafhængige, de har været ganske uafhængige og er nået frem til den formulering, som foreligger for folketinget, for erhvervsorganisationerne og pressen.

Der er nævnt spørgsmålet om, hvorvidt rapportens tilblivelse har interessante undertoner, og jeg vil gerne sige om det spørgsmål efter at have forhørt mig hos udvalgets formand, at de oplysninger, som Politiken har bragt i sagens anledning, er fejlagtige. Der har ikke for udvalget foreligget nogen anden af handelsministeriet afgivet udtalelse end den redegørelse, som er indeholdt i den rapport, tingets medlemmer her har modtaget. Kapitlet om industri og handel i denne rapport er resultatet af et samarbejde mellem embedsmændene fra de direkte interesserede ministerier, herunder naturligvis først og fremmest handelsministeriet, og det er tiltrådt af disse ministerier i den fremlagte form. Jeg tør måske sige, at jeg kan give denne oplysning med den autoritet, det har, at jeg ikke blot er markedsminister, men også handelsminister. Det er mig bekendt, at et internt handelsministerielt notat, et arbejdsdokument fra januar, ad mærkelige veje er kommet i et dagblads besiddelse, og jeg finder anledning til at beklage, at et så vigtigt spørgsmål som dette er blevet behandlet offentligt på et forkert grundlag. Så meget herom.

I øvrigt vil jeg gerne sige om rapportens optimisme eller ikke-optimisme, at vi jo som lovet i de seneste dage vil drøfte denne uafhængige og alene af embedsmænd afgivne rapport i det udenrigspolitiske nævn, i folketingets markedsudvalg og med er-

hvervsorganisationerne, således at vi får et alsidigt grundlag for en formulering af oplægget til vore drøftelser i de kommende måneder.

Jeg vil gerne i den forbindelse sige, at vi ikke har kunnet behandle alle de spørgsmål, som er af interesse i denne forbindelse. Jeg kan nævne sådanne ting som fællesmarkedets politik over for de østeuropæiske lande, herunder Jugoslavien, og et spørgsmål, som har været drøftet meget ikke mindst i Frankrig i det sidste års tid eller to, nemlig de amerikanske investeringer i Vesteuropa og deres konsekvenser — spørgsmålet om, hvorvidt vi kan bevare vor industrielle, erhvervs-mæssige uafhængighed, samtidig med at vi har de store amerikanske direkte investeringer. Der er også spørgsmålet om fællesmarkedets politik over for udviklingslandene ud over de lande, der er associeret med fællesmarkedet ved Jaoundekonventionen, altså de 18 afrikanske lande, og endelig er der spørgsmålet om de internationale monetære problemer, som også i høj grad har været trukket frem i de seneste års diskussion og især igen fra fransk side i forbindelse med en eventuel britisk deltagelse i fællesmarkedet.

Her er altså tale om 4-5 problemkredse, som det er af betydning at få undersøgt nærmere, og såfremt man i det udenrigspolitiske nævn, markedsudvalget osv. er interesseret i at få nærmere oplysning herom, vil vi naturligvis fra markedssekretariatets side og i de øvrige ministerier være rede til at give passende oplysninger.

I øvrigt vil jeg sige igen om dette med den optimistiske tone i den, jeg understreger atter uafhængige embedsmandsrapport, at hvis man læser den grundigt — og det er et svært arbejde — vil man erfare, at den måske ikke er helt så optimistisk, som man må få indtryk af fra dagbladenes kommentarer; der er i en række tilfælde tale om afvejninger af forskellige alternativer, og jeg tror, at det alt taget i betragtning er en meget sober og god rapport, som ikke er båret af et uberettiget lyssyn. Men som sagt, jeg anbefaler rapporten til en indgående læsning.

Det næste spørgsmål, man har nævnt, er spørgsmålet om det nordiske samarbejde. Herom vil jeg gerne på ny understrege, at det er og forbliver en væsentlig del af den